

предварително подготвено за този ударъ и започна бавно да се пригажда къмъ новитѣ условия.

Отъ друга страна, еднообразието на износа представлява, само по себе си, единъ голѣмъ недостатъкъ, защото обикновено разнообразиятъ износъ обхваща много порентабилни износни произведения. Въпрѣки тѣзи слаби страни на нашия износъ презъ този периодъ, той е давалъ все пакъ доста добри резултати за народното стопанство, тъй като, както видѣхме, зърненото производство се включваше тогава въ една извънредно благоприятна свѣтловна конюнктура, илюстрирана чрезъ извънредно благоприятни цени. Тъкмо поради това, националниятъ доходъ на селото е билъ презъ този периодъ твърде благоприятенъ и то, както абсолютно, така и относително, спрѣмо дохода отъ индустриалната дейность въ страната.

Презъ втория сравняемъ периодъ, отъ края на свѣтовната война до днешната война, износътъ на страната се отличава съ два характерни белега: той е значително по-разнообразенъ и второ, разпредѣлението на участие на отдѣлнитѣ стоки е по-равномѣрно.

Докато, напримѣръ, презъ първия периодъ зърненитѣ храни заемаха 66% отъ цѣлия износъ на страната, днесъ тютюнътъ — единъ отъ главнитѣ износни артикули — заема само 38% отъ износа, така че на другитѣ артикули остава сравнително много по-голѣмъ процентъ на участие. И двата тѣзи характерни белега, представляватъ значително преимущество отъ горепоменатото вече гледище. Отъ друга страна, трѣбва да се подчертае, че това разнообразие не е все пакъ достатъчно, за да може да се очаква по-значителна рентабилность за цѣлостното народно стопанство, а особено за селското стопанство.

Ако разгледаме стоковия съставъ на износа ни следъ свѣтовната война, изпъкватъ други два важни момента, които сж отъ извънредно значение: въ голѣмата си частъ износътъ следъ войната се тѣстои отъ произведения на интензивното земедѣлско стопанство, поради